

Kad junaci ožive u stripu

Medij - Rubrika: POLITIKA - Politika za decu
 Datum: Čet, 21/11/2013
 Površina članka: 821cm2
 Strana: 24

Zemlja: Srbija
 Autor: Dejan Aleksić
 Deo: 1/1

Кад јунаци оживе у стрипу

На конкурсу дечаци и девојчице у три категорије освојили награде за своје радове

Фото ДКЦБ

Мали мајстори stripa на изложби су слушали савете одраслих

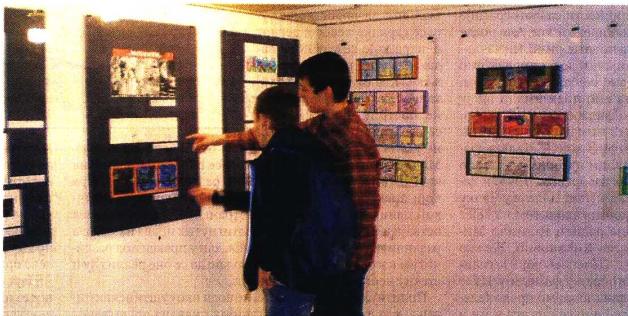
Некада су несташни дечаци и девојчице крипом од мама и тата после школе у даху читали stripove смештене између страница књига, али дечу љубав према strip-јунацима последњих година замениле су разне компјутерске авантуре. Како би вратио наклоност клинцима према овој уметности, београдски Дечји културни центар трећу годину заредом организовао је Републички strip конкурс. Талентовани малишани и гимназијери из Лесковца, Суботице, Крушевца, Кикинде, Лознице, Ваљеве, Крагујевца и других делова Србије показали су да домани strip мајстори не морaju да брину за наследнике. Деца од седам до 18 година инспирисани причама из „Алана Форда“, „Дилана Дога“ и других stripova цртали су strip каиш са три до четири сличне приказујући у њему јунаке из маште, своја размишљања, англоте које су чули... Најбољи радови у три категорије недавно су престављени у галерији ДКЦБ-а, у којој су после доделе награда деца дружила са карикaturistom и strip-цртачем Лазаром Средановићем. Поред тога, они су другарима, који су дошли да погледају stripove, неуморно причали о догодовштина мајнaka из њихових радова. Најmlađi победник у својој категорији Јана Шуковић (8) приказала је причу о гладној лисици и кокошким.

— Цртала сам strip у којем гладна лисица тражи храну, а кокошка, како је лисица не би појела, ставља на главу шерпу сличну пећур-ник. Машту сам мало комбиновала са стварно-

шћу, јер зnam da лисице воле да једу кокошке. Љубав према овој уметности сам наследила од тате који црta лепе stripove. Волела бих да научим и друге технике цртана, јер ми је жеља да постанем slikar – открила је Јана која се први пут такмичила на конкурсу.

За разлику од ње Милан Кусмук (14), победник у категорији од петог до осмог разреда, већ освајао награду на овом конкурсу.

— И тада и сала сам у stripu приказао различите карактере, јер ми се допада та тематика.

Догодовштине разних јунака из stripova заинтересовале су најmlađe

Волим strip и свиђа mi се стил цртачa „Алана Форда“. Цртање усавршавам у Дечјем културном центру, дosta тога сам научио, али мислим да ћe mi strip у будућnosti бити само хоби – објаснио je Милан.

Награду је попут Милана раније освајао и Раствко Лулић (12). Он је ове године био један од неколико добитника треће награде.

— Прошле године сам био други. Тада сам цртао superheroa koga gađaju nožem, a crtao sam i zmaja koji je zapalio celi šumu kako bi skuvao kafu. Ove godine sam uradio strip sa poligrafijarem kome raste nos čim nešto obeća. Говорили су mi da to ne цртам јер сам мали, али nisam mogao da odolim. Цртам već pet godina, a uzor mi je predavac sa radiofonice. On me je научио da radim karikature, koje inače најviše volim – naveo je Раствко.

Озбиљнијом темом ове године позабавио се и Стефан Плесковић (15), који је дочарао прикупљача, или и одраслима који не могу да замисле живот без компјутера.

— Претежно приказујем неке занимљиве, свакиhevne ситуације и волим да strip ili карикatura имају dosta humora и реализма. Цртачko знаće uvezjavati stalno, ali mislim da треба da ušavštim rad na anatomiji. Потош планирам професионално овим да se бавim, вероватно ћu се i даље ušavšavati – истакао je Стефан.

С друге стране Невена Танасковић (18), која је освојила друго место у категорији средњошколаца misli da ћe još crtaće stripa u budućnosti biti samo хоби.

— Свиđaju mi se strip i karikatura, али volela bих da se opprobam u svemu što je vezano za crtanje. Желела бих да научим и web dizajn, јer je to применљивije – казала је Невена.

Деjan Aleksić

Доручак

За doručak хоћу слатко!
 Омиљена јутром шема.
 Зато мама на сто меће
 тек купљену теглу цема.

Шта је после тога било?
 Занима вас још та тема!
 Једноставно, с(mazali) смо!
 У тегли ни mrvne нема!

Јутрос, збила, слична слика.
 Ја се буним, а још рано.
 Али мама већ се мрши:
 „Пређите на нешто слано!“

Не верujem у ту причу
 (да ћe чудо да се деси)
 да убеди и мог брата,
 па перце да нам меси!

Томислав Ђокић

С. Печенићи